

Repertoriumnummer: 23/ 2159
Datum van uitspraak: 17/05/2023
Rolnummer: 22/792/A
Materie: Opvang asielzoekers
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

**arbeidsrechtbank Gent,
afdeling Brugge**

Vonnis

Kamer B6

VON : EVT

In de zaak van:

[REDACTED] verblijvende te [REDACTED] woonstkeuze
doende bij zijn raadsman Meester LOOBUYCK ALEXANDER

eisende partij,

met als raadsman Meester LOOBUYCK ALEXANDER, advocaat met kantoor te 8000 BRUGGE,
Langestraat 46/1.

tegen:

HET FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS, KBO: 0860.737.913, met zetel
te 1000 BRUSSEL, Kartuizersstraat 21,

verwerende partij,

- hierna afgekort als *Fedasil* -
met als raadsman Meester SHAHEDA ISHAQUE loco Meester DETHEUX ALAIN, advocaat met kantoor
te 1060 BRUSSEL, Amazonestraat 37.

---

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van volgende procedurestukken:

- Het gedinginleidend verzoekschrift neergelegd op de griffie op 22 december 2022;
- De conclusie voor verwerende partij van 14 maart 2023;
- Het administratief dossier van het arbeidsauditoraat;
- De neergelegde overtuigingsstukken.

De rechtbank neemt kennis van de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

De vordering werd regelmatig ingesteld bij verzoekschrift, aangetekend verstuurd en ontvangen ter griffie op 22 december 2022.

Partijen zijn verschenen op de openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge van 15 maart 2023, waar zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen, waarna de debatten werden gesloten.

Mevrouw Lisbet Phang, substituut-arbeidsauditeur, gaf schriftelijk advies, dat werd neergelegd op 5 april 2023 en ter kennis gebracht aan partijen per brief van 6 april 2023 op grond van artikel 766 van het Gerechtelijk Wetboek. Partijen hebben hier beiden niet op gerepliceerd.

Hierna werd de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Na beraad spreekt de arbeidsrechtbank in openbare terechtzitting en in de Nederlandse taal het volgend vonnis uit.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

In haar verzoekschrift van 22 december 2022 vordert eisende partij om haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en dus:

- Fedasil te veroordelen tot het verder verstrekken van materiële hulp aan eisende partij te 8340 Sijsele, Dorpsstraat 188 en dit totdat er een definitieve eindbeslissing is aangaande het verzoek tot internationale bescherming dat hij op 27 augustus 2021 indiende;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad;
- Fedasil te veroordelen tot alle kosten van het geding.

In besluiten van 14 maart 2023 vordert Fedasil om

- de vordering van eisende partij ontvankelijk maar ongegrond te verklaren;
- kosten als naar recht.

3. BEOORDELING

3.1. Bevoegdheid

Huidig geschil heeft betrekking op de toepassing van de Opvangwet ten aanzien van de begunstigden van de opvang.

Eisende partij verbleef op het moment van het neerleggen van het verzoekschrift te Sijsele.

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge is bevoegd om kennis te nemen van de gestelde vorderingen (artikel 580, 8°, f) en 628, 14de van het Gerechtelijk Wetboek). Deze bevoegdheid wordt niet betwist.

3.2. Tijdigheid en naleving vormvereisten

Een beroep tegen een beslissing van Fedasil moet op straffe van verval ingesteld worden binnen de drie maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing of na de kennisneming van de beslissing indien geen kennisgeving plaats had (artikel 23 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het 'handvest' van de sociaal verzekerde).

Het beroep wordt ingesteld met een verzoekschrift dat wordt neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank of met een aangetekende brief aan de arbeidsrechtbank wordt verzonden (artikel 704 §2 van het Gerechtelijk Wetboek).

De procedure werd ingeleid bij verzoekschrift, ontvangen op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, op 22 december 2022. Het beroep is gericht tegen de beslissing van verwerende partij van 23 november 2022.

De vordering werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Partijen voeren hier ook geen betwisting over.

3.3. Feiten

Uit de gegevens die het arbeidsauditoraat opvroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat eisende partij op 27 augustus 2021 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Deze aanvraag is nog in behandeling bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Zijn verblijf in België is dus nog gemachtigd (met onbeperkte toegang tot de arbeidsmarkt).

Uit de gegevens die het Arbeidsauditoraat opvroeg bij Fedasil blijkt onder meer het volgende (stuk 3 dossier Arbeidsauditoraat):

- aan eisende partij werd op 27 augustus 2021 een verplichte plaats van inschrijving toegewezen te Brussel, in de opvangstructuur Klein Kasteeltje;
- op 1 oktober 2021 wees Fedasil een nieuwe verplichte plaats van inschrijving toe, met name de Opvangstructuur te Sijsele;
- met een beslissing van 23 november 2022 heeft Fedasil de verplichte plaats van inschrijving voor eisende partij opgeheven. Volgens Fedasil werkt eisende partij al meer dan 6 maanden als werknemer op het Belgische grondgebied en is zijn totale bezoldiging hoger dan die van het leefloon. In toepassing van de artikelen 9 en 10 van het Koninklijk besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende, wordt de verplichte plaats van inschrijving opgeheven binnen de 30 dagen na deze beslissing. Eisende partij diende de opvangstructuur uiterlijk de eerste werkdag volgend op 25 december 2022 te verlaten.

Deze laatste beslissing van 23 november 2022 is de thans bestreden beslissing.

Op basis van algemene instructies van Fedasil aan de centrumdirecteurs werd de vertrektermijn voor alle personen die een opheffing code 207 hebben ontvangen op 23 november 2022 verlengd tot 9 januari 2023 en daarna nogmaals tot 23 januari 2023 (stuk 4 Fedasil).

Op 6 maart 2023 kende Fedasil op vraag van eisende partij een bijkomende termijn toe om de opvangstructuur te verlaten, met name uiterlijk op 17 april 2023 (stuk 7 Fedasil).

3.4. Gronden

3.4.1. Voorwerp van het geschil

In tegenstelling tot wat Fedasil voorhoudt maken de beslissingen tot verlenging van de vertrektermijnen niet dat de vordering van eisende partij zonder voorwerp is. Immers, de beslissing tot opheffing van de verplichte plaats van inschrijving blijft bestaan: enkel de termijn waarbinnen ze wordt uitgevoerd wordt eenzijdig opgeschoven door Fedasil.

3.4.2. Motivering bestreden beslissing

Volgens eisende partij voldoet de motivering van de bestreden beslissing niet aan de vereisten van artikel 4§3 van de Opvangwet, nu zij niet individueel werd gemotiveerd.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

U geniet van materiële hulp en bent gehuisvest in het opvangcentrum van Sijsele en u werkt sinds meer dan 6 maanden als werknemer op het Belgische grondgebied.

U hebt een totale bezoldiging ontvangen die hoger is dan het leefloon.

In toepassing van de artikel 9 en 10 van het koninklijk besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende, zal uw verplichte plaats van inschrijving bijgevolg worden opgeheven binnen 30 dagen na deze beslissing.

U moet de opvangstructuur verlaten ten laatste de eerste werkdag volgend op 25/12/2022.

De contactpersoon blijft ter beschikking voor eventuele vragen over dit besluit.

Deze motivering is bondig, maar wel individueel gemotiveerd, zowel in feite als in rechte. Er wordt verwezen naar de situatie waarin eisende partij zich bevindt. Eisende partij kende de motieven die aan de grondslag lagen van de bestreden beslissing en kon op grond van de motivering met kennis van zaken oordelen of het aangewezen was om beroep in te stellen (en te verzoeken om de bestreden beslissing in te trekken, zoals zijn advocaat probeerde met een schrijven van 20 december 2022).

3.4.3. Voor het geschil relevante regelgeving

3.4.3.1.

Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 3, lid 1 Opvangwet).

Onder opvang wordt de materiële hulp verstaan die op grond van de Opvangwet toegekend wordt of de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (artikel 3, lid 2 Opvangwet).

De materiële hulp op grond van de Opvangwet wordt gedefinieerd als de hulp die verleend wordt door Fedasil of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer (artikel 2, 6° Opvangwet).

De materiële hulp kan beperkt worden door Fedasil of de verplichte plaats van inschrijving kan gewijzigd of opgeheven worden wanneer de asielzoeker over *professionele inkomsten* beschikt. De

wetgever delegerde het vaststellen van de voorwaarden en nadere regels hieromtrent aan de Koning (artikel 35/1 Opvangwet).

Bij Koninklijk Besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende (hierna: KB van 12 januari 2011) concretiseerde de Koning de voorwaarden en nadere regels van artikel 35/1 Opvangwet. Afhankelijk van de duur van de arbeidsovereenkomst en van het netto maandloon wordt voorzien in het *bepalen van een bijdrage tot de materiële hulp* (artikelen 5 tot en met 8 KB van 12 januari 2011) of in de *opheffing van de verplichte plaats van inschrijving* (artikelen 9 tot en met 11 KB van 12 januari 2011).

3.4.3.2.

Fedasil verwijst in besluiten nog naar artikel 13 van de Opvangwet.

Dit artikel kan evenwel geen toepassing vinden. Immers, artikel 13 Opvangwet bepaalt dat Fedasil de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig de voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden kan opheffen. Daarbij wordt gespecificeerd dat de Koning de procedure bepaalt betreffende deze opheffing. Bij gebrek aan Koninklijk besluit dat de modaliteiten bepaalt voor deze opheffing in geval van bijzondere omstandigheden, kan Fedasil zich niet succesvol op dit artikel beroepen om de bestreden beslissing te motiveren.

3.4.4. Toepassing op huidig geschil

3.4.4.1.

Fedasil besliste op 23 november 2022 om de verplichte plaats van inschrijving voor eisende partij op te heffen. Fedasil is immers van oordeel dat de beide voorwaarden van artikel 9 KB van 12 januari 2011 vervuld zijn, met name

- beschikken
  - o over een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur met een duur van minstens zes maanden of
  - o over een arbeidsovereenkomst voor een welbepaald werk waarvan de duur op minstens zes maanden kan geraamd worden of
  - o over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur waarvan de proefperiode is verstreken en waarin de partijen niet hebben afgeweken van de regels met betrekking tot de opzegtermijn bepaald in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten op grond van artikel 11 ter §1, eerste lid van voornoemde wet;

en

- een netto maandloon ontvangen dat hoger is dan het leefloon dat ze zouden kunnen krijgen in toepassing van de artikelen 14 en 15 van de RMI-wet, naargelang de categorie waar ze toe zouden behoren als ze aan de voorwaarden zouden voldoen om hiervan te genieten.

Eisende partij is het hier niet mee eens omdat zij slechts over interimcontracten beschikt en niet over een contract van minstens 6 maanden of van onbepaalde duur.

3.4.4.2.

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet (afdoende) dat eisende partij over een van de arbeids-overeenkomsten beschikt zoals voorzien in artikel 9 KB van 12 januari 2011.

Uit de voorgelegde prints van dimona (stuk 9 verwerende partij) en uit de voorgelegde loonbrieven (stuk 7 eisende partij) blijkt dat eisende partij vanaf 14 april 2022 tewerkgesteld is via interimarbeid: soms gaat het daarbij over contracten voor één of twee dagen en op andere momenten gaat het over een contract van een week. Nooit gaat het over een arbeidsovereenkomst met een duur van minstens zes maanden of een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur.

Fedasil stelt dat het haar beslissing nam op grond van de dimonagegevens, met een dimona-in op 21 februari 2022, zonder dat er een dimona-uit werd vermeld. Uit de voorgelegde dimonagegevens blijkt inderdaad dat eisende partij op 21 februari 2022 in dienst werd gemeld door een onderneming met ondernemingsnummer [REDACTED] volgens de publieke gegevensbanken KBO zou dit ondernemingsnummer gelinkt zijn aan de [REDACTED]. Uit de informatie van Fedasil zelf blijkt evenwel dat zij op de hoogte zijn van de mogelijkheid dat een werkgever de einddatum van de tewerkstelling is vergeten ingeven (stuk 6 Fedasil).

Eisende partij betwist dat hij over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur beschikt en legt de loonfiches voor waaruit zijn tewerkstelling via interimarbeid blijkt.

De rechtbank merkt op dat Fedasil de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht in dit dossier geenszins heeft nageleefd.

Zo stelt de rechtbank vast dat Fedasil zich op de dimona-gegevens van het eerste, tweede en derde kwartaal 2022 baseert en voor de dmfa-gegevens op het eerste en tweede kwartaal 2022. De dimonagegevens zijn de tewerkstellingsgegevens (bij welke werkgever is eisende partij aan het werk en in welke periode) en de dmfa-gegevens zijn de inkomensgegevens die bij de RSZ gekend zijn voor eisende partij. De gegevens van het eerste tot het derde kwartaal 2022 betreffen de gegevens vanaf 1 januari 2022 tot en met 30 september 2022. Daarbij geeft Fedasil toe dat de dimona-gegevens niet steeds accuraat zijn, bijvoorbeeld doordat bepaalde werkgevers de dimonagegevens niet correct invullen. Het is dan ook onzorgvuldig om deze gegevens niet te verifiëren.

Verder stelt de rechtbank vast dat de bestreden beslissing, die zich enkel en alleen baseert op de tewerkstellingsgegevens over de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 september 2022 en op de inkomensgegevens over de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022, dateert van 23 november 2022, hetzij bijna 2 en 5 maanden later. Fedasil onderzocht evenwel niet of de situatie voor eisende partij inmiddels gewijzigd was tussen eind juni 2022 en november 2022, datum waarop de beslissing tussenkwam. Fedasil ging daarbij niet over tot het horen van eisende partij of tot het opvragen van de actuele tewerkstellings- en inkomensgegevens bij eisende partij en/of bij derden. Minstens had Fedasil aan eisende partij een voornemen van beslissing kunnen betekenen, waarop eisende partij zich had kunnen verdedigen.

De rechtbank stelt vast dat Fedasil niet aantoont dat eisende partij, op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, voldeed aan de voorwaarden voorzien in artikel 9 KB 12 januari 2011, zodat de bestreden beslissing vernietigd moet worden en er voor recht gezegd kan worden dat Fedasil aan eisende partij vanaf 26 december 2022 en verder materiële hulp moet verstrekken aan eisende

partij, in de mate van het mogelijke in de opvangstructuur te Sijsele zodat de tewerkstellingsmogelijkheden voor eisende partij niet gehypothekeerd worden.

3.5. Kosten van het geding

Behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is, wordt Fedasil steeds in de kosten verwezen (artikel 1017, alinea 2 Gerechtelijk Wetboek). Het geding is niet als tergend en roekeloos te aanzien.

De rechter moet ambtshalve het juiste tarief van de rechtsplegingsvergoeding toepassen, behoudens afwijkend uitdrukkelijk procedureakkoord. De rechter kan ook de gerechtskosten vereffenen als partijen nalieten om deze te begroten. Er kan hiervoor ook verwezen worden naar volgende cassatiearresten: Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N en Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F, www.juportal.be.

De geïndexeerde basisrechtspleging voor niet in geld waardeerbare vorderingen voor de arbeidsrechtbank in zaken die onder de toepassing vallen van artikel 1017, alinea 2 van het Gerechtelijk Wetboek bedraagt 163,98 euro (toepassing van artikel 4 en 8 van Koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek).

De bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt bepaald op het tarief dat van toepassing was ten tijde van het inschrijven van het verzoekschrift op de rol (toepassing artikel 4 §2, eerste lid van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Dit tarief was 24,00 euro op 22 december 2022.

UITSpraak

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, kamer B6, beslist op grond van voormelde vaststellingen het volgende:

De rechtbank doet uitspraak op tegenspraak en na advies van het openbaar ministerie in de persoon van mevrouw L. PHANG, substituut-arbeidsauditeur.

De rechtbank verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

- vernietigt de bestreden beslissing van 23 november 2022;
- zegt voor recht dat Fedasil aan eisende partij met ingang van 26 december 2022 en verder materiële hulp moet verstrekken aan eisende partij, in de mate van het mogelijke in de opvang te Sijsele, Dorpsstraat 188.

De rechtbank verwijst Fedasil in toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek tot de kosten van het geding, inzonderheid:

- 24,00 euro bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- aan de zijde van eisende partij begroot op 163,98 euro rechtsplegingsvergoeding;
- aan de zijde van verwerende partij begroot op 163,98 euro rechtsplegingsvergoeding;

Dit vonnis werd gewezen door:

HUYS ANNELIES, rechter - voorzitter van de kamer,
DEBRUYCKERE MATTHIAS, rechter in sociale zaken, werkgever,
DEWITTE MARTINE, rechter in sociale zaken, werknemer-bediende,

bijgestaan door:

DE CLERCK CAROLINE, griffier,

DE CLERCK CAROLINE

DEWITTE MARTINE

DEBRUYCKERE
MATTHIAS

HUYS ANNELIES

en uitgesproken op **ZEVENTIEN MEI TWEEDUIZEND DRIEËNTWINTIG** in openbare zitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, **kamer B6**, door HUYS ANNELIES, rechter - voorzitter van de kamer en bijgestaan door DE CLERCK CAROLINE, griffier.

DE CLERCK CAROLINE

HUYS ANNELIES